

Československá sociální demokracie

PROHLÁŠENÍ PŘÍPRAVNÉHO VÝBORU

Je velmi těžkým úkolem v bezpříkladně vzrušené době, jakou je doba nynější, v době, kdy jsme svědky a účastníky událostí, které ještě nedávno byly pokládány za nemožné a které s veškerou tíhou i nadějným očekáváním na nás doléhají, najít slove k vyjádření hlubokého opovržení nad metodami, kterými současná moc brání nadvládu privilegované vrstvy, která se svévolně bez důvěry národa nazývá vedoucí silou a vnucuje všem svou vůli.

Historie tohoto století svědčí o tom, že tam, kde z veřejného života v Evropě zmizelo sociálně-demokratické hnutí, jehož příčinou zániku vždy byla nejhrůznější forma násilí, zmizela také demokracie, svoboda občanů, postupně mizel i blahobyt a další pozitivní prvky a hodnoty života. Místo nich se rychle dostavily násilí, teror, koncentrační tábory, šibenice a řada dalších sociálních zěl. Na druhé straně v těch zemích, kde sociálně demokratické hnutí existuje a má dostatečný vliv, mohou i komunistické strany, pokud se zřekly násilí a diktatury, svobodně pomáhat k větší spokojenosti a blahobytu občanů.

V naší zemi ovšem tato situace není. Čs. sociálně-demokratické hnutí bylo, obdobně jako ostatní demokratická hnutí, násilím v roce 1948 umlčeno. Stalo se to proto, že komunistická strana opustila vlastní, československou cestu socialismu a přijala za svůj Stalinův požadavek nastolit diktaturu. A tak existence Stalinových gulagů, nesmírné utrpení v sibiřských táborech nucených prací s desítkami milionů obětí se projevilo i v československých podmínkách nesmírným utrpením politických vězňů a tolika politickými vraždami. Nynější nositelé moci měli šanci dlouhých 40 let, aby dokázali realizovat tu pověstnou říši svobody, o které hovořil Karel Marx. Uplynulo však 40 let a místo toho prožíváme hlubokou společenskou a morální krizi, období hluboké stagnace v rozvoji všech sfér společenského života.

Od chvíle, kdy jsme na počátku roku 1987 uslyšeli z úst generálního tajemníka KSSS Gorbačova, že přestavba sovětské

společnosti je revoluce v revoluci, že se netýká pouze ekonomiky, ale především politiky a ideologie, prakticky všech sfér sociálního života, uplynuly dlouhé tři roky.

Naše státní a stranické vedení se už od návštěvy generálního tajemníka Gorbačova v Praze plně přihlásilo rovněž k programu přestavby. A tak všichni naši občané v souladu s předcházející praxí, že vždy nám byl Sovětský svaz kladen jako vzor generální výstavby socialismu, očekávali, že dojde k obdobným změnám i u nás. Jak hluboce jsme se všichni zklamali! Zatímco Sovětský svaz prohlubuje demokratizaci společenského života, zrušil cenzuru tisku, umožnil sdružování občanských iniciativ, realizoval svobodnější systém voleb, značnou publikační svobodu a svobodu umělecké tvorby, veškerý život u nás nadále stagnuje. Jsme jediným státem střední Evropy, který má politické vězně, kde se veřejná shromáždění rozhánějí obušky, psy a vodními děly, kde i nadále existuje cenzura tisku. A tak se setkáváme s paradoxní situací, kdy státy, v nichž v minulosti existovaly fašistické nebo monarchistické diktatury, zvolily již svobodnější systém vlády zatímco u nás, ve státě s bohatou tradicí demokratickou, nadále panuje diktatura. A to vše proto, aby se udrželi u moci tí, kteří tam byli dosazeni ozbrojenou mocí, eufemisticky nazývanou bratrskou pomocí.

Domníváme se, že socialismus, pokud není usilováním o nejdokonalejší demokracii, demokracii politickou a demokracii hospodářskou, vpravdě demokracii sociální, není socialismem.

Vědomí si všestranné hluboké stagnace, v jaké se naše společnost nachází, rozhodli jsme se spolupůsobit k jejímu řešení. Nevidíme jiné východisko, než obnovit činnost sociálně-demokratické strany, která od samého počátku svého vzniku byla stranou dělnickou a stranou nejširších lidových vrstev. Proto chceme navázat na tuto tradici a vyzýváme zejména dělnictvo ke spolupráci. Nejlepší projev spolupráce s námi spatřujeme v ustavování výborů solidarity na podporu ideí demokratického socialismu k realizaci skutečné sociální demokracie. Avšak první naší společnou akcí budiž projev solidarity

s našimi studenty a prohlášením Občanského fóra.

Nedejte na ulicích tlouci naše děti proto, že se chtějí stát plnoprávními občany! Všichni se sjednoťme v našem úsilí a odhodláním a solidárně vstupme v pondělí 27. listopadu od 12 do 14 hodin do GENERÁLNÍ STÁVKY !

Přípravný výbor sociálně-demokratické strany

Slavomír KLABAN
Pujmanová 1547
Praha 4

Břetislav NEDBÁLEK
Národní 30
Praha 1

Vladislav VŠETEČKA
Lenínova 1288
Hradec Králové II

KDO S NÁMI SOUHLASÍ, AŽ SE PŘIHLÁSÍ NA UVEDEMÝCH ADRESÁCH

Vědomi si všestranné hluboké stagnace...
Nevidíme jiné východisko, než obnovit
činnost sociálně-demokratické strany...
19. listopadu 1989

úterý
19. 11.
2019
18–20 hod.

**Goethe-Institut
v Praze**
Masarykovo
nábř. 32, Praha

**Slavnostní debata
u příležitosti**

Sociální demokraté Břetislav Nedbálek, Slavomír Klaban a Vladislav Všeetečka jsou podepsáni pod prohlášením o obnovení činnosti sociálně-demokratické strany z 19. listopadu 1989. Sociální demokraté tak jako první politická strana obnovili práci násilně přerušenu komunisty v roce 1948 a díky spolupráci s exilovou sociální demokracií rychle obnovili i svou organizační a volební sílu. Během let se sociální demokracie stala nejsilnější a úspěšnou stranou na všech úrovních správy státu. Slavnostní debata u příležitosti 30 let od obnovení činnosti sociální demokracie v Československu chce připomenout politickou aktivitu sociálních demokratů v čase sametové revoluce a představit i dnešní sociální demokracii jako sílu, která může dostát požadavkům obrany a rozvoje demokratické politiky i politické zástupkyně nejširších vrstev obyvatel.

Simultánní tlumočení debaty je zajištěno.

Po akci bude k dispozici drobné občerstvení.

M^{da}
Masarykova
demokratická
akademie

**FRIEDRICH
EBERT**

STIFTUNG

Úvodní slova

Jan Hamáček,
předseda České strany sociálně
demokratické, místopředseda
vlády ČR a ministr vnitra

Eva-Maria Stange,
zástupkyně Sociálně demokratické
strany Německa, saská
ministryně pro vědu a umění

Hosté debaty

Christian Demuth,
politolog, předseda saské
sociálně demokratické
vzdělávací organizace
Herbert-Wehner-Bildungswerk,
pedagog Technické
univerzity v Drážďanech

Michel Perottino, politolog,
docent Institutu politologických
studí Fakulty sociálních
věd Univerzity Karlovy

Moderace

Anne Seyfferth, ředitelka kanceláře
Friedrich-Ebert-Stiftung v Praze

Prosíme o potvrzení účasti na http://bit.ly/30let_obnoveniCSSD.